

การสังเคราะห์ศิลปนิพนธ์ของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

A SYNTHESIS OF ART THESES IN BACHELOR OF EDUCATION PROGRAM OF BUNDITPATANASILPA INSTITUTE

ทิพนองศ์ กุลเกต*

THIPANONG GULGATE

(Received: January 18, 2023; Revised: March 20, 2023; Accepted: April 10, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของศิลปนิพนธ์ 2) เพื่อประเมินคุณภาพของศิลปนิพนธ์ 3) เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากศิลปนิพนธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นศิลปนิพนธ์ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2559-2565 และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ในการคัดเลือกที่ผู้วิจัยกำหนด จำนวน 72 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบบันทึกคุณลักษณะศิลปนิพนธ์ และแบบประเมินคุณภาพศิลปนิพนธ์ เก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2564 จนถึงเดือนเมษายน 2565 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะของศิลปนิพนธ์ ส่วนใหญ่เป็นศิลปนิพนธ์ของสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ ไทยศึกษา (ร้อยละ 65.28) จัดทำในปี พ.ศ. 2562 (ร้อยละ 30.56) มีความยาว 71-130 หน้า (ร้อยละ 51.39) กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 44.44) กลุ่มตัวอย่าง มีขนาด 1-10 หน่วย (ร้อยละ 43.06) ใช้วิธีสุ่มโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (ร้อยละ 72.22) ไม่มีกรอบแนวคิดในการวิจัย (ร้อยละ 62.50) และไม่มีสมมติฐานการวิจัย (ร้อยละ 55.56)

2. คุณภาพศิลปนิพนธ์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.78, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.44)

* วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3. ผลสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากศิลปนิพนธ์ พบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้มากที่สุด คือ กลุ่มพฤติกรรมนิยม นวัตกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อ เทคนิค/วิธีสอนที่เน้นเทคโนโลยี วิธีการวัด และประเมินผลใช้การทดสอบ

คำสำคัญ : สังเคราะห์งานวิจัย ศิลปนิพนธ์ ประเมินคุณภาพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Abstract

The purposes of this study were to 1) analyze characteristics of art theses, 2) evaluate the quality of art theses, and 3) synthesize body of knowledge derived from art theses of the students. The sample of this study was a group of 72 art theses published during 2016-2022 drawn based on the selection criteria. The instruments included a coding form of art theses characteristics and an evaluation form of art theses quality. Data were collected during the period of December 2021 - April 2022. The obtained data were subsequently analyzed through frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and content analysis. The research findings were as follows:

1. Regarding characteristics of art theses, it was found that the majority of art theses was in the field of Thai Music Education (65.28 percent) while 30.56 percent of them were conducted in 2019 with a length of 71-130 pages (51.39 percent). Typically, the sample group was secondary school students (44.44 percent), with a sample size between 1-10 units (43.06 percent). Non-probability sampling was frequently used (72.22 percent). In addition, no theoretical frameworks (62.50 percent) and no research hypotheses (55.56 percent) were employed in their studies.

2. Overall, the mean of the quality of art theses was rated at a high level ($\bar{X}$ = 3.78, S.D. = 0.44).

3. Synthesizing body of knowledge from art theses revealed that the Behaviorism Theory was used the most. Learning innovation, technology-based teaching methods, and the use of testing as measurement and evaluation were most employed.

Keywords: Research synthesis, Art theses, Quality evaluation, Bunditpatanasilpa Institute

บทนำ

การวิจัยทางการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการศึกษา เพราะนอกจากเป็นกระบวนการในการค้นคว้าหาความจริงอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบแล้วยังเป็นการทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ รวมถึงการกำหนดนโยบาย การวางแผน การบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ทั้งนี้ เนื่องจากการวิจัยเป็นกระบวนการพัฒนาวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นวิธีการแสวงหาความรู้ความจริง โดยใช้วิธีการที่เป็นระบบ มีระเบียบแบบแผนเชื่อถือได้ (Fraenkel, J.R. and Wallen, N.E., 2003; Gall, J.P, Gall, M.D. ang Borg, W.R., 2005) ในสถาบันการศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาได้กำหนดงานวิจัยไว้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรและมีการเรียกงานวิจัยนี้ว่าสารนิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ศิลปนิพนธ์ ฯลฯ ซึ่งเป็นเอกสารทางวิชาการที่มีความสำคัญยิ่งเพราะนอกจากเป็นเอกสารรายงานผลการศึกษาวิจัยของนักศึกษาแล้วยังเป็นเอกสารอ้างอิงทางวิชาการที่ทำให้เกิดความองกามและพัฒนาทางด้านวิชาการอย่างไม่หยุดยั้งและยังสะท้อนถึงคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการของนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกด้วย (รัตนะ บัวสนธ์ และคณะ, 2557) ในการทำวิจัยนั้นผู้วิจัยอาจทำการวิจัยในหัวข้อเดียวกันแต่ใช้กลุ่มตัวอย่างหรือวิธีวิทยาการวิจัยที่ต่างกัน หรือทำการวิจัยในหัวข้อเรื่องที่มีตัวแปรบางตัวซ้ำกับงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษามาก่อนแล้ว บางครั้งผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเดียวกันหรือตัวแปรเดียวกันอาจมีทั้งสอดคล้องกันและขัดแย้งกันได้ ทำให้เกิดความสับสนในการสรุปผลการวิจัยด้วยเหตุผลนั้นนักวิจัยจึงพยายามที่หาวิธีการวิจัยเพื่อหาผลสรุปของผลการวิจัยในลักษณะต่าง ๆ จึงทำให้เกิดการสังเคราะห์งานวิจัยขึ้น

การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการบูรณาการหรือสรุปงานวิจัย ปัจจัยต่าง ๆ ตั้งแต่สองปัจจัยขึ้นไปซึ่งมีความสอดคล้องกัน เข้ามาเป็นองค์ประกอบร่วมกันเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่หรือปรากฏการณ์ใหม่โดยมีจุดประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยทั้งหมดมาหาข้อสรุปร่วมกันในเรื่องที่ศึกษาซึ่งเป็นการต่อยอดจากงานวิจัยเดิมและนำเสนอข้อมูลอย่างมีระบบเพื่อให้ได้คำตอบหรือแนวทางในภาพรวม (Cooper, H., 2010) แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การสังเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Synthesis) หมายถึง การสังเคราะห์เนื้อหาสาระเฉพาะส่วนที่เป็นข้อค้นพบของรายงานการวิจัย ด้วยวิธีการบรรยายจนได้บทสรุปในภาพรวม ข้อค้นพบของรายงานวิจัยอาจคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องไว้ด้วย และ 2) การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) หมายถึง การใช้ระเบียบวิธีทางสถิติเป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะงานวิจัย (จิตตินันท์ บุญสิทธิกุล, 2565)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยมีส่วนราชการที่จัดการศึกษาในสังกัด จำนวน 18 แห่ง โดยปัจจุบันหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตได้จัดการเรียนการสอนที่หน่วยงานในสังกัด 14 แห่ง ประกอบด้วย หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2558) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2558) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) และหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2562) ทั้งนี้ ได้กำหนดงานวิจัยไว้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรโดยใช้ชื่อว่า “ศิลปนิพนธ์” ซึ่งโดยรวมเป็นการศึกษาด้านการเรียนการสอน หรือการวิจัยเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมในแนวนุรักษ์ พัฒนา และสร้างสรรค์ โดยนำเสนอโครงการเพื่อทำวิจัย ค้นคว้า ศึกษางานวิจัยตามกระบวนการวิจัย

และเสนอผลงานวิจัย การจัดนิทรรศการการอบรมสัมมนา รวมถึงการแสดงผลงานภายใต้จุดเน้นของวิทยาลัยเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่เกิดประโยชน์ การจัดการศึกษาเช่นนี้มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถระดับสูงผ่านกระบวนการวิจัย เพื่อให้แสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งในแต่ละสาขาวิชาอาจมีจุดเน้นในการวิจัยที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของแต่ละสาขาวิชา ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการทำศิลปนิพนธ์ให้มีคุณภาพ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ประเมิน และสะท้อนคุณภาพการจัดทำศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในอดีตแล้วนำเสนอเป็นสารสนเทศอันเป็นพื้นฐานการศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้ และแผนการทำศิลปนิพนธ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในหลักสูตรรุ่นต่อไป เป็นการพัฒนาคุณภาพศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
2. เพื่อประเมินคุณภาพของศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
3. เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

คำถามการวิจัย

1. ศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จัดทำขึ้นตั้งแต่ปี 2559-2565 มีคุณลักษณะเป็นอย่างไร
2. ศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จัดทำขึ้นตั้งแต่ปี 2559-2565 มีคุณภาพอยู่ในระดับใด
3. องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์ศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดทำขึ้นตั้งแต่ปี 2559-2565 มีอะไรบ้าง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลสรุปเกี่ยวกับคุณภาพศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ซึ่งช่วยให้อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสามารถนำข้อมูลสรุปไปพัฒนากระบวนการพัฒนาศิลปนิพนธ์ให้มีคุณภาพต่อไป
2. ได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดที่ต้องการศึกษาในเรื่องศิลปนิพนธ์ที่มีคุณภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา และ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2559-2565
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย ศิลปนิพนธ์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจำนวน 72 เรื่อง โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังต่อไปนี้ 1) เป็นศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่อยู่ในฐานข้อมูลสารสนเทศของหอสมุดกลาง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (<http://elibrary.bpi.ac.th>) 2) เป็นศิลปนิพนธ์ที่ศึกษาด้านการเรียนการสอน เช่น การพัฒนาวิธีสอน สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีสำหรับจัดการเรียนรู้ การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณลักษณะศิลปนิพนธ์ 2) ด้านระเบียบวิธีวิจัย และ 3) ด้านเนื้อหาสาระ
4. เนื้อหาที่ใช้ในการสังเคราะห์องค์ความรู้จากศิลปนิพนธ์ ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์การเรียนการสอน 3) เนื้อหาสาระของรูปแบบการสอน 4) กิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทผู้สอน 5) กิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทของผู้เรียน 6) สื่อการเรียนการสอน 7) วิธีการวัดและประเมินผล และ 8) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล
5. ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนธันวาคม 2564 จนถึงเดือนเมษายน 2565

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาจากศิลปนิพนธ์ของนักศึกษา โดยผู้วิจัยออกแบบขั้นตอนดำเนินการวิจัยออกเป็น 7 ขั้นตอน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยตนเองตั้งแต่เดือนธันวาคม 2564 จนถึงเดือนจนถึงเดือนเมษายน 2565 โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษา ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยจากหนังสือ บทความ และเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบของการบันทึกข้อมูลและการกำหนดตัวแปรเพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของศิลปนิพนธ์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 ประกอบด้วย 1) ด้านคุณลักษณะศิลปนิพนธ์ 2) ด้านระเบียบวิธีวิจัย และ 3) ด้านเนื้อหาสาระ

2. ผู้วิจัยศึกษา ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ตรวจคุณภาพงานวิจัยด้วยแบบตรวจสอบคุณภาพงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินคุณภาพของศิลปนิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยของนางลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ (2552) และรัตนะ บัวสนธิ์ และคณะ (2557) ทำการประเมินใน 29 ประเด็นหลัก ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2

3. วิเคราะห์คุณลักษณะศิลปนิพนธ์ทุกเล่ม ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยอ่านอย่างน้อย 2 รอบ รอบแรกเพื่อให้ทราบสาระของศิลปนิพนธ์โดยละเอียด รอบที่สองเพื่อเก็บสาระบันทึกคุณลักษณะของศิลปนิพนธ์โดยบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกคุณลักษณะศิลปนิพนธ์

4. ผู้วิจัยประเมินคุณภาพของศิลปนิพนธ์ทุกเล่ม ตามเกณฑ์ตรวจคุณภาพงานวิจัยด้วยแบบตรวจสอบคุณภาพงานวิจัย บันทึกผลคะแนนในแบบประเมินคุณภาพศิลปนิพนธ์ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

5. สังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากศิลปนิพนธ์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 อ่านและทำความเข้าใจศิลปนิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์

5.2 วางกรอบการจัดหมวดหมู่ศิลปนิพนธ์ และจัดแยกสาระของศิลปนิพนธ์ตามหมวดหมู่ ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์การเรียนการสอน 3) เนื้อหาสาระของรูปแบบการสอน 4) กิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทผู้สอน 5) กิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทของผู้เรียน 6) สื่อการเรียนการสอน 7) วิธีการวัดและประเมินผล และ 8) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล

5.3 วิเคราะห์เนื้อหาศิลปนิพนธ์ ให้ได้ข้อสรุปตามหลักการสังเคราะห์งานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ฉบับ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1. แบบบันทึกคุณลักษณะศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ประกอบด้วย 2 ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ ส่วนแรก คือ แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศิลปนิพนธ์ และคณะผู้จัดทำ เช่น รหัสศิลปนิพนธ์ ชื่อเรื่อง ชื่อคณะผู้จัดทำ และส่วนที่สอง คือ แบบบันทึกเกี่ยวกับคุณลักษณะศิลปนิพนธ์ ด้านการพิมพ์และคณะผู้จัดทำ ด้านระเบียบวิธีวิจัย ด้านเนื้อหาและสาระ ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.33-1.00 ผู้วิจัยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปไว้

2. แบบประเมินคุณภาพศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก คือ แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของศิลปนิพนธ์ เช่น รหัสศิลปนิพนธ์ ชื่อเรื่อง ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ สาขาวิชา ชื่อคณะผู้จัดทำ และส่วนที่สองเป็นแบบประเมินคุณภาพศิลปนิพนธ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ มีข้อคำถามจำนวน 28 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของศิลปนิพนธ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยายคุณลักษณะของ

ข้อมูลตัวแปรคุณลักษณะศิลปนิพนธ์ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณลักษณะศิลปนิพนธ์ 2) ด้านระเบียบวิธีวิจัย และ 3) ด้านเนื้อหาสาระ

2. การประเมินคุณภาพศิลปนิพนธ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการบรรยายคุณลักษณะของข้อมูลตัวแปรศิลปนิพนธ์ด้านคุณภาพ

เกณฑ์การแปลความหมายผลการประเมินคุณภาพศิลปนิพนธ์ เป็นดังนี้

3.21 - 4.00	คุณภาพศิลปนิพนธ์อยู่ในระดับดีเยี่ยม
2.41 - 3.20	คุณภาพศิลปนิพนธ์อยู่ในระดับดีมาก
1.61 - 2.40	คุณภาพศิลปนิพนธ์อยู่ในระดับดี
0.81 - 1.60	คุณภาพศิลปนิพนธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
0.00 - 0.80	คุณภาพศิลปนิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ

3. การสังเคราะห์องค์ความรู้ศิลปนิพนธ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาให้ได้ข้อสรุปตามหลักการสังเคราะห์งานวิจัย

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

งานวิจัยนี้ได้รับการพิจารณาและผ่านการรับรองว่าเป็นงานวิจัยที่อยู่ในข่ายยกเว้นจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เลขที่ใบรับรอง HE-261-2564 รับรองวันที่ 24 ธันวาคม 2564

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาแนะนำเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็น การนำเสนอผลการวิเคราะห์การแจกแจงความถี่และค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรคุณลักษณะของศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต เพื่อให้เห็นภาพรวมและลักษณะที่แตกต่างกันของศิลปนิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์ โดยแยกออกเป็น 3 ด้าน รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะศิลปินพจน์ด้านคุณลักษณะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เป็นผลการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ของศิลปินพจน์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่นำมาสังเคราะห์ จำแนกตัวแปร ประกอบด้วย สาขาวิชา ปีที่จัดทำ จำนวนหน้า และจำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวก นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละคุณลักษณะศิลปินพจน์ด้านการพิมพ์และคณะผู้จัดทำ

คุณลักษณะ ศิลปินพจน์	ค่าของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. สาขาวิชา	นาฏศิลป์ไทยศึกษา	25	34.72
	ดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา	47	65.28
	รวม	72	100.00
2. ปีที่จัดทำ	พ.ศ. 2559	10	13.89
	พ.ศ. 2560	9	12.50
	พ.ศ. 2561	6	8.33
	พ.ศ. 2562	22	30.56
	พ.ศ. 2563	13	18.06
	พ.ศ. 2564	7	9.72
	พ.ศ. 2565	5	6.94
	รวม	72	100.00
3. จำนวนหน้า	จำนวน 1-70 หน้า	12	16.67
	จำนวน 71-130 หน้า	37	51.39
	จำนวน 131-190 หน้า	14	19.44
	จำนวน 191-250 หน้า	7	9.72
	จำนวน 251 หน้าขึ้นไป	2	2.78
	รวม	72	100.00
4. จำนวนหน้าไม่รวม ภาคผนวก	จำนวน 1-70 หน้า	42	58.33
	จำนวน 71-130 หน้า	26	36.11
	จำนวน 131-190 หน้า	4	5.56
	รวม	72	100.00

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละคุณลักษณะศิลปินพจน์ พบว่า ศิลปินพจน์ส่วนใหญ่สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา คิดเป็นร้อยละ 65.28 จัดทำในปี พ.ศ. 2562 คิดเป็นร้อยละ 30.56 และศิลปินพจน์มีความยาว 71-130 หน้า คิดเป็นร้อยละ 51.39

1.2 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะศิลปินพจน์ด้านระเบียบวิธีวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เป็นผลการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ของศิลปินพจน์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่นำมาสังเคราะห์ จำแนกตัวแปร ประกอบด้วย จำนวนตัวแปรต้น จำนวนตัวแปรตาม ระดับกลุ่มตัวอย่าง ขนาดกลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวนผู้เชี่ยวชาญ การระบุขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ และการใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละคุณลักษณะศิลปินพจน์ด้านระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย	ค่าของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนตัวแปรต้น	จำนวน 1 ตัวแปร	72	100.00
	รวม	72	100.00
2. จำนวนตัวแปรตาม	ไม่มี/ไม่ระบุ	4	5.56
	จำนวน 1 ตัวแปร	61	84.72
	จำนวนมากกว่า 1 ตัวแปร	7	9.72
	รวม	72	100.00
3. ระดับกลุ่มตัวอย่าง	ระดับประถมศึกษา	22	30.56
	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	32	44.44
	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	25.00
	รวม	72	100.00
4. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	1-10 หน่วย	31	43.06
	11-20 หน่วย	20	27.78
	21-30 หน่วย	6	8.33
	มากกว่า 30 หน่วยขึ้นไป	15	20.83
	รวม	72	100.00
5. วิธีการสุ่มตัวอย่าง	สุ่มโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น	15	20.83
	สุ่มโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น	52	72.22
	ไม่มีการสุ่ม	5	6.94
	รวม	72	100.00

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละคุณลักษณะศิลปินพณิชย์ด้านระเบียบวิธีวิจัย (ต่อ)

ระเบียบวิธีวิจัย	ค่าของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
6. จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	1-2 ฉบับ	53	73.61
	3-4 ฉบับ	17	23.61
	5 ฉบับขึ้นไป	2	2.78
	รวม	72	100.00
7. จำนวนผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพเครื่องมือ	3-5 คน	72	100.00
	รวม	72	100.00
8. การระบุขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	ระบุ	72	100.00
	รวม	72	100.00
9. การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล	ไม่ใช้	18	25.00
	ใช้	54	75.00
	รวม	72	100.00

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละคุณลักษณะศิลปินพณิชย์ด้านระเบียบวิธีวิจัยพบว่า ศิลปินพณิชย์ส่วนใหญ่มีตัวแปรต้น 1 ตัวแปร คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีตัวแปรตาม 1 ตัวแปร คิดเป็นร้อยละ 84.72 กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 44.44 กลุ่มตัวอย่างมีขนาด 1-10 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 43.06 ใช้วิธีสุ่มโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น คิดเป็นร้อยละ 72.22 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1-2 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 73.61 มีผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพเครื่องมือจำนวน 3-5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ระบุขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 100.00 และใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 54 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 75.00

1.3 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะศิลปินพณิชย์ด้านเนื้อหาสาระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เป็นผลการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ของศิลปินพณิชย์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่นำมาสังเคราะห์ จำแนกตัวแปร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การวิจัย ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย (ทางการศึกษา) กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย และสมมติฐานของการวิจัย นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละคุณลักษณะศิลปินพณิชย์ด้านเนื้อหาสาระ

เนื้อหาสาระ	ค่าของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์การวิจัย	เพื่อบรรยาย/ศึกษา	6	8.33
	เพื่อเปรียบเทียบ/อธิบาย	11	15.28
	เพื่อวิจัยและพัฒนา	54	75.00
	เพื่อสังเคราะห์	1	1.39
	รวม	72	100.00
2. ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย (ทางการศึกษา)	ไม่มี	13	18.06
	มี	59	81.94
	รวม	72	100.00
3. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	ไม่มี	45	62.50
	มี	27	37.50
	รวม	72	100.00
4. สมมติฐานของการวิจัย	ไม่มี	40	55.56
	มี	32	44.44
	รวม	72	100.00

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละคุณลักษณะศิลปินพณิชย์ด้านเนื้อหาสาระ พบว่า วัตถุประสงค์การวิจัยส่วนใหญ่เพื่อวิจัยและพัฒนา คิดเป็นร้อยละ 75.00 มีทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย (ทางการศึกษา) คิดเป็นร้อยละ 81.94 ไม่มีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 62.50 ไม่มีสมมติฐานของการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 55.56

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของศิลปินพณิชย์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

ผู้วิจัยใช้แบบประเมินคุณภาพของศิลปินพณิชย์ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 5 ระดับ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

ที่	ประเด็นประเมินคุณภาพ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	แปลผล
1	ชื่อเรื่องมีความชัดเจน	3.56	0.53	ดีมาก
2	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ท้าวิจัย	3.56	0.53	ดีมาก
3	วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับคำถามหรือปัญหา การวิจัย	3.78	0.44	ดีมาก
4	กำหนดขอบเขตของการวิจัยได้อย่างเหมาะสม และ มีเหตุผลรองรับ	3.33	0.71	ดีมาก
5	การนิยามศัพท์เฉพาะมีความครบถ้วน	3.33	0.87	ดีมาก
6	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความครอบคลุม ครบถ้วนตามเนื้อหาการวิจัย	3.67	0.50	ดีมาก
7	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัย	3.33	0.50	ดีมาก
8	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและ ภาษาต่างประเทศมีสัดส่วนเหมาะสม	2.78	0.83	ดี
9	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับปัญหาวิจัย	3.33	0.87	ดีมาก
10	ขั้นตอนการวิจัยมีความถูกต้อง ชัดเจนตามระเบียบ วิธีวิจัย	3.44	0.88	ดีมาก
11	กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้เหมาะสม ถูกต้องตามวิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง	2.78	0.83	ดี
12	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ	4.00	-	ดีมาก
13	กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจน และเหมาะสม	3.00	0.87	ดี
14	ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มีคุณภาพ	2.78	0.83	ดี
15	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง เหมาะสมกับงานวิจัย	2.78	0.44	ดี
16	การวิเคราะห์ข้อมูลมีความเหมาะสม	2.78	0.44	ดี
17	การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน	2.78	0.67	ดี
18	สรุปผลการวิจัยถูกต้อง ผลสรุปมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัย	3.78	0.44	ดีมาก

ตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ต่อ)

ที่	ประเด็นประเมินคุณภาพ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	แปลผล
19	การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัย และ ครอบคลุมประเด็นปัญหา	1.56	1.51	ค่อนข้าง ต่ำ
20	ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยมีประโยชน์สามารถ นำไปใช้ได้จริง	3.89	0.33	ดีมาก
21	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะ ในการทำวิจัยสามารถนำไปใช้และทำวิจัยได้จริง	2.89	0.60	ดี
22	ประโยชน์ของการวิจัยในด้านการนำไปปฏิบัติ	2.89	0.60	ดี
23	งานวิจัยมีประโยชน์ในด้านวิชาการ	3.78	0.44	ดีมาก
24	การนำเสนอรายงานการวิจัยชัดเจน ครบถ้วน	2.67	0.87	ดี
25	รูปแบบรายงานถูกต้องตามหลักวิชาการ	2.78	0.67	ดี
26	รายการอ้างอิงครบถ้วน ถูกต้องตามหลักการ	2.67	0.50	ดี
27	ภาคผนวกประกอบไปด้วยสาระที่เสริมความรู้งานวิจัย	3.89	0.33	ดีมาก
28	คุณภาพศิลปนิพนธ์ในภาพรวม	3.78	0.44	ดีมาก

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พบว่า คุณภาพศิลปนิพนธ์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.78, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อ 20 ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยมีประโยชน์สามารถนำไปใช้ได้จริง และข้อ 27 ภาคผนวกประกอบไปด้วยสาระที่เสริมความรู้ในงานวิจัย อยู่ในอันดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.89, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.33) รองลงมา คือ ข้อ 18 สรุปผลการวิจัย ถูกต้อง ผลสรุปมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัย และข้อ 23 ประโยชน์ของการวิจัยในด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.78, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.44) และ ข้อ 19 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัย

และครอบคลุมประเด็นปัญหา อยู่ในอันดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย = 1.56, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.51)

3. วัดอุปประสงค์ข้อที่ 3 ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

การสังเคราะห์ศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต จำนวน 72 เรื่อง เนื้อหาที่ใช้ในการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากศิลปนิพนธ์ ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีการเรียนรู้ 2) วัดอุปประสงค์การเรียนการสอน 3) เนื้อหาสาระของรูปแบบการสอน 4) กิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทผู้สอน 5) กิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทของผู้เรียน 6) สื่อการเรียนการสอน และ 7) วิธีการวัดและประเมินผล และ 8) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ พบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้มากที่สุดคือ ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม มีจำนวน 8 เรื่อง รองลงมาคือทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม จำนวน 3 เรื่อง และทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม จำนวน 2 เรื่อง

2. วัดอุปประสงค์การเรียนการสอน พบว่า ด้านวัดอุปประสงค์ของการเรียนการสอน เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จำนวน 21 เรื่อง

3. กิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทผู้สอน พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนเป็นผู้นำการเรียนรู้ จำนวน 15 เรื่อง ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทของผู้เรียน พบว่า เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้รับการถ่ายทอด จำนวน 15 เรื่อง

4. สื่อการเรียนการสอน พบว่า นวัตกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อ เทคนิค/วิธีสอนที่เน้นเทคโนโลยี จำนวน 31 เรื่อง รองลงมาเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อ วัสดุ/สิ่งพิมพ์ จำนวน 10 เรื่อง และเป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน จำนวน 3 เรื่อง

5. วิธีการวัดและประเมินผล พบว่า วิธีการวัดและประเมินผลใช้การทดสอบมากที่สุด จำนวน 25 เรื่อง รองลงมาคือการสังเกตพฤติกรรม จำนวน 11 เรื่อง และการประเมินทักษะความสามารถด้านการปฏิบัติ จำนวน 6 เรื่อง

6. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล มีขั้นตอนดังนี้ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2) ศึกษาทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4) การตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 5) ทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของศิลปินพณิชย์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พบว่า ศิลปินพณิชย์ส่วนใหญ่สาขาวิชาดนตรี คีตศิลป์ไทยศึกษา จัดทำในปี พ.ศ. 2562 มีความยาว 71-130 หน้า กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 44.44) กลุ่มตัวอย่างมีขนาด 1-10 หน่วย (ร้อยละ 43.06) ใช้วิธีสุ่มโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (ร้อยละ 72.22) วัตถุประสงค์การวิจัยส่วนใหญ่เพื่อวิจัยและพัฒนา (ร้อยละ 75.00) มีทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย (ทางการศึกษา) (ร้อยละ 81.94) ไม่มีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย (ร้อยละ 62.50) และไม่มีสมมติฐานของการวิจัย (ร้อยละ 55.56)

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อประเมินคุณภาพของศิลปินพณิชย์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พบว่า จำแนกตามประเด็นการประเมินใน 28 ประเด็น มีประเด็นการประเมินอยู่ในระดับดีมาก 14 ประเด็น ซึ่ง 3 ลำดับแรกคือ ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยมีประโยชน์สามารถนำไปใช้ได้จริง รองลงมาคือ ภาคผนวก ประกอบไปด้วยสาระที่เสริมความรู้ในงานวิจัย (ค่าเฉลี่ย = 3.89, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.33) สรุปผลการวิจัยถูกต้อง ผลสรุปมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัย และงานวิจัยมีประโยชน์ในด้านวิชาการ (ค่าเฉลี่ย = 3.78, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.44) ประเด็นที่ระดับผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ คือ การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัย และครอบคลุมประเด็นปัญหา (ค่าเฉลี่ย = 1.56, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.51)

3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากศิลปินพณิชย์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้มากที่สุดคือ กลุ่มพฤติกรรมนิยม มีจำนวน 8 เรื่อง ด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา

กระบวนการเรียนรู้ จำนวน 21 เรื่อง กิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนเป็นผู้นำและผู้เรียนเป็นผู้รับการถ่ายทอด จำนวน 15 เรื่อง นวัตกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อ เทคนิค/วิธีสอนที่เน้นเทคโนโลยี จำนวน 31 เรื่อง วิธีการวัดและประเมินผลใช้การทดสอบมากที่สุด จำนวน 25 เรื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของศิลปินพันธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พบว่า ศิลปินพันธ์ส่วนใหญ่สาขาวิชาดนตรี คีตศิลป์ไทยศึกษา จัดทำในปี พ.ศ. 2562 มีความยาว 71-130 หน้า กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 1-10 หน่วย ใช้วิธีสุ่มโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น วัตถุประสงค์การวิจัยส่วนใหญ่เพื่อวิจัยและพัฒนา มีทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย (ทางการศึกษา) ไม่มีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย (ร้อยละ 62.50) และไม่มีสมมติฐานของการวิจัย (ร้อยละ 55.56) ทั้งนี้ สามารถพิจารณาได้ว่าศิลปินพันธ์ส่วนใหญ่ไม่มีสมมติฐานการวิจัยเพราะเป็นงานวิจัยและพัฒนา (Research & Development) ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินข้างต้นตามตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละคุณลักษณะศิลปินพันธ์ด้านเนื้อหาสาระ พบว่า วัตถุประสงค์การวิจัยส่วนใหญ่เพื่อวิจัยและพัฒนา คิดเป็นร้อยละ 75.00 ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนะ บัวสนธ์และคณะ (2557) ที่ได้ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า วิทยานิพนธ์ระดับดุขฎีบัณฑิตนั้นมักขาดสมมติฐานการวิจัย ข้อจำกัดการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น เพราะว่างานวิจัยในการศึกษาระดับดุขฎีบัณฑิตโดยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยและพัฒนา จึงอาจไม่ต้องมีสมมติฐานหรือการคาดเดาคำตอบของการวิจัยไว้ล่วงหน้า

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของศิลปินพันธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ศิลปินพันธ์ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย (ร้อยละ 62.50) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนที เชียงชนะ (2550) ที่ได้สังเคราะห์งานวิจัยทางดนตรีศึกษา: การวิเคราะห์ทอภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า งานวิจัยเชิงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยคุณภาพงานวิจัยในด้านการกำหนดกรอบความคิดในการวิจัยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เนื่องจากว่า งานวิจัยเชิงคุณภาพหรืองานวิจัยเชิงคุณลักษณะ

ที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่ระบุงบรอบความคิดในการวิจัย และบางงานวิจัยมีการระบุงบรอบความคิดในการวิจัยแต่ไม่ถูกต้องตามหลักการวิจัย ดังนั้น จึงทำให้งานวิจัยมีคุณภาพค่อนข้างต่ำ

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อประเมินคุณภาพของศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พบว่า คุณภาพศิลปนิพนธ์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.78, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.44) ที่เป็นเช่นนี้เพราะศิลปนิพนธ์ส่วนมากได้ทำตามขั้นตอนและระเบียบวิธีวิจัย โดยนักศึกษาได้ดำเนินการตามเล่มคู่มือศิลปนิพนธ์และศึกษาข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในสาขาที่เกี่ยวข้องหรือจากงานวิจัยต่าง ๆ รวมถึงผ่านการตรวจสอบของอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ เป็นผลให้งานส่วนมากมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของภัทธิน สันทชนะสุวรรณ (2558) ที่ได้วิเคราะห์ห่อภิมานวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของวิทยานิพนธ์ในภาพรวมอยู่ในระดับระดับค่อนข้างสูง เนื่องจากวิทยานิพนธ์โดยส่วนมากมีการทำตามขั้นตอนและระเบียบวิธีวิจัยอย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมัทนียา มุลศรีแก้ว และทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ (2563) ที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดี เนื่องจากมีแบบแผน การทำวิจัยที่เป็นระบบ ทำให้ผลการวิจัยออกมาอย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของโชติชนะ โพธินิล (2562) ที่พบว่า งานศิลปนิพนธ์ส่วนใหญ่ที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพ มีแบบแผนการทำวิจัยที่เป็นระบบ ทำให้ผลการวิจัยออกมาอย่างมีคุณภาพ ดังนั้น ผลที่ได้นี้แสดงให้เห็นได้อย่างเด่นชัดว่างานวิจัยที่มีคุณภาพดีนั้นต้องมีการควบคุมในทุกขั้นตอนของกระบวนการทำวิจัยให้เป็นไปอย่างถูกต้อง ทำให้ผลที่ได้จากการวิจัยมีความน่าเชื่อถือได้สูงกว่ากลุ่มที่มีคะแนนคุณภาพงานวิจัยต่ำ จึงเป็นสิ่งที่นักวิจัยทุกคนควรตระหนักถึงในการทำวิจัยว่าในการศึกษาวิจัยแต่ละเรื่องผู้วิจัยควรที่ที่มีการศึกษาหาความรู้ในเรื่องของการทำวิจัยและเรื่องที่ตนสนใจศึกษา โดยมีกระบวนการวิจัย

ที่เป็นไปอย่างมีระบบ มีหลักฐานตรวจสอบโดยใช้หลัก แนวคิด ทฤษฎีที่เชื่อถือได้ และสมเหตุสมผล ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยเหล่านี้เป็นความรู้ใหม่

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยเป็นรายด้านพบว่า ข้อ 19 การอภิปรายผลสอดคล้องกับ ผลการวิจัย และครอบคลุมประเด็นปัญหาอยู่ในอันดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (ค่าเฉลี่ย = 1.56, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.51) ในประเด็นนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาส่วนมากได้จัดทำศิลปนิพนธ์ตามกระบวนการวิจัยโดยอิงระเบียบวิธีวิจัยตามที่ กำหนดไว้ในคู่มือศิลปนิพนธ์ เมื่อมีการกำหนดให้แต่ละบทต้องเขียนรายละเอียดอะไรบ้าง ทำให้ข้อมูลในส่วนที่ระบุไว้มีความครบถ้วน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือผู้วิจัยขาดทักษะในการเขียน รายงานการวิจัยและการสืบค้น เชื่อมโยง อ้างอิงข้อมูล ผู้วิจัยเขียนข้อมูลครบถ้วน ทุกรายละเอียดแต่ไม่สามารถเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับการอภิปรายผล และประเด็นปัญหาการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพัชรภรณ์ พิลาสมบัติ และดวงกมล จงเจริญ (2565) ที่ได้ศึกษาทักษะการวิจัยของครุศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียน การสอน พบว่า การอภิปรายผล การเขียนข้อเสนอแนะการวิจัยไม่ชัดเจน การอภิปรายผลนั้น ควรอภิปรายให้เป็นเหตุเป็นผลที่ชัดเจน ไม่ควรนำสาระในการทบทวนเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องมาใช้ ในส่วนของข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่ได้เสนอแนะจาก ผลการวิจัยที่ทำแต่ควรเสนอแนะจากที่ผู้วิจัยคิดโดยไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่ได้ รวมทั้ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Jamie Birt (2020) ที่กล่าวว่า ปัญหาของผู้วิจัยที่ทำวิทยานิพนธ์ ไม่ประสบความสำเร็จคือผู้วิจัยขาดทักษะด้านการเขียน ขาดความรู้ด้านหลักภาษา ขาดทักษะ การสืบค้นข้อมูล ไม่รู้จักคิดวิเคราะห์ และไม่นำความรู้มาปรับใช้ในการทำวิจัย

3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จาก ศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้มากที่สุด คือ กลุ่มพฤติกรรมนิยม มีจำนวน 8 เรื่อง รองลงมาคือทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม จำนวน 3 เรื่อง และทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม จำนวน 2 เรื่อง อย่างไรก็ตามทฤษฎี การเรียนรู้ในศิลปนิพนธ์แต่ละเล่มนั้นมีการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบผสมผสาน หลากหลาย ไม่ระบุทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มใดอย่างชัดเจน ที่เป็นเช่นนี้เพราะทฤษฎีการเรียนรู้ กลุ่มพฤติกรรมนิยมให้ความเห็นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อมีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง

สิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์การเป็นเงื่อนไขให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการเรียนรู้ และการเรียนรู้มีความถี่มากขึ้น หากได้รับการเสริมแรงตามหลักการเรียนรู้ของทฤษฎีนี้ ซึ่งสอดคล้องกับวสันต์ ทองไทย (2555) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักวิจัยอันทรงประสงค์สำหรับนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งยากที่ผู้สอนใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทฤษฎีหนึ่งทฤษฎีใดโดยเฉพาะ ผู้สอนอาจต้องใช้ทั้งสามทฤษฎีการเรียนรู้มาผสมผสานกันเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้สูงสุดของผู้เรียน

นอกจากนี้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า วิธีการวัดและประเมินผล ใช้การทดสอบมากที่สุด จำนวน 25 เรื่อง สังเคราะห์ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวัด และประเมินผล 5 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2) ศึกษาทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4) การตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 5) ทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สอดคล้องกับ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2564) ที่กล่าวว่าผลจากการใช้เครื่องมือเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์หรือตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และเป็นการที่ทำให้ได้ผลการทดสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชื่อถือได้นั้น ต้องใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพซึ่งต้องมีวิธีการและกระบวนการสร้างเครื่องมืออย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผลวิเคราะห์คุณลักษณะของศิลปินพจน์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พบว่า ศิลปินพจน์ส่วนใหญ่ไม่มีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยและไม่มีสมมติฐานของการวิจัย ดังนั้น ผู้ทำศิลปินพจน์ควรให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อให้ศิลปินพจน์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นในอนาคต

2. เนื่องจากผู้ทำศิลปนิพนธ์ขาดทักษะในการเขียนรายงานการวิจัยและการสืบค้น เชื่อมโยง การอภิปราย อ้างอิงข้อมูล ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ผู้ทำศิลปนิพนธ์ ได้ทบทวนความรู้ พัฒนาทักษะในด้านนี้ ควบคู่ไปกับการทำศิลปนิพนธ์เพื่อให้ศิลปนิพนธ์ มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต

3. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกศิลปนิพนธ์ด้านการเรียนการสอนที่เผยแพร่อยู่ในฐานข้อมูลสารสนเทศของหอสมุดกลาง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (<http://elibrary.bpi.ac.th>) ซึ่งถือได้ว่ามีจำนวนน้อยหากเทียบจากจำนวนศิลปนิพนธ์ทั้งหมด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ควรส่งเสริมให้วิทยาลัยในสังกัดจัดทำและเผยแพร่ศิลปนิพนธ์ด้านการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อสะท้อนผลการศึกษาแท้จริง และเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ทิศทางของงานวิจัย และเกิดข้อค้นพบที่ได้มาซึ่งความรู้ใหม่ ๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. จากการสังเคราะห์ศิลปนิพนธ์ของงานวิจัยเรื่องนี้ กำหนดขอบเขตการศึกษา เฉพาะด้านการเรียนการสอน การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา เช่น การพัฒนาวิธีสอน สื่อ เทคโนโลยีสำหรับการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นในการสังเคราะห์ศิลปนิพนธ์ครั้งต่อไป ควรสังเคราะห์และประเมินศิลปนิพนธ์ในขอบเขตงานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์ไทย หรืองานสร้างสรรค์ด้านดุริยางคศิลป์ไทย

2. ควรมีการสังเคราะห์ศิลปนิพนธ์ด้วยการวิเคราะห์อภิมาน ใช้การศึกษาเชิงปริมาณวิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพลหรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาสังเคราะห์ พร้อมทั้งตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์ LISREL

รายการอ้างอิง

จิตตินันท์ บุญสิทธิกุล. (2565). “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหาของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ตั้งแต่ปี 2554-2563”. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 39, 105: 226-238.

โชติชนะ โพธินิล. (2562). การสังเคราะห์งานวิจัยที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

นางลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ. (2552). รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพ
การศึกษาไทย: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta-analysis). กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

นัทธี เชียงชนะ. (2550). การสังเคราะห์งานวิจัยทางดนตรีศึกษา: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ
และการวิเคราะห์เนื้อหา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชรภรณ์ พิลาสมบัติ และดวงกมล จงเจริญ. (2565). “ทักษะการวิจัยของครุณักวิจัยเพื่อ
พัฒนาการจัดการเรียนการสอน”. วารสารนวัตกรรมและการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 7, 1: 166-178.

พิชิต ฤทธิ์เจริญ. (2564). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ภัทริน สันทชนะสุวรรณ (2558). การวิเคราะห์ห่อภิมาณงานวิทยานิพนธ์ของหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

มัทนียา มุลศรีแก้ว และทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ (2563). “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับ
การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการ
วิเคราะห์ห่อภิมาณ”. วารสารวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
37, 101: 171-185.

รัตนะ บัวสนธ์ และคณะ. (2557). “การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับ
ดุขุภักบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร, 16, 1: 120-126.

วสันต์ ทองไทย (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ
ของนักวิจัยอันทรงประสงค์สำหรับนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.

Cooper, H. (2010). **Research Synthesis and Meta Analysis A Step-by-Step Approach.** (4th ed.). London: SAGE.

Fraenkel, J.R. and Wallen, N.E. (2003). **How to design and Evaluate Research in Education.** (5th ed.). Boston: McGraw Hill.

Gall, J.P, Gall, M.D. ang Borg, W.R. (2005). **Applying education research.**
(5th ed.). Boston: Pearson.

Jamie Birt. (2020). **What Are Research Skills? Definition, Examples and Tips.**
[online]. Retrieved 1 January 2023. from: <https://www.indeed.com/career-advice/career-development/research-skills>